

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 24-08-48930 פואה נ' ניסן

תיק חיצוני:

לפני כבוד הרשמת בכירה רולא חמאתי

מיכאל פואה ת.ז. 056625023

תובע

נגד

ערן ניסן ת.ז. 305639338

נתבע

פסק דין

- 1
- 2 1. לפני תביעה ע"ס 37,700 ₪ שהוגשה תחילה כתביעה קטנה והוסבה לדיון מהיר מכוח ההחלטה
- 3 מיום 26.9.24.
- 4
- 5 2. התובע, יו"ר תנועת "בוחרים במשפחה". הנתבע, מנכ"ל עמותת "מחזקים". ביום 15.8.24
- 6 פרסם פורום "קהלת" פוסט ברשת הפייסבוק הקורא להצטרף למסע תרומות לעמותה. בפוסט
- 7 הופיעה תמונה ובה ציטוט מדברי אייל נווה, חבר פורם אחים לנשק (להלן: "אייל") שאמר,
- 8 כביכול, כך: "עם ישראל התגלה לגוף שהוא מאוד אכזרי, מאוד שטוף זימה".
- 9
- 10 3. במענה לפוסט כתב הנתבע כך: "כן, שטוף זימה. מיכאל פואה הוא שטוף זימה. פורום השנאה
- 11 האנטי להטב"י שאתם תומכים בו הוא שטוף זימה. כל החזון המתנחלי- לאומני שלכם הוא
- 12 מלא בזימה, ההפיכה המשטרית שדחפתם וקידמתם היא כולה זימה אחת גדולה- מופקרת,
- 13 מלאת פריצות, ונובעת מרצון לזיין את הערבים והשמאל"
- 14 התובע טען כי אמירה זו פגעה בשמו הטוב המהווה לשון הרע שכן יש בה כדי להשפילו בעיני
- 15 הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבז או ללעג מצדם. לדבריו טענות הנתבע בפוסט אינן אמת.
- 16 הפרסום נוקט בלשון של "עובדות" שאינן נכונות המהוות פרסום שגוי ופוגעני. הנתבע אינו זכאי
- 17 להגנת תום הלב בכל הנוגע לייחוס תכונות שליליות לאדם והאשמות הנושאות טעם של
- 18 האשמות מיניות.
- 19
- 20 4. המדובר בפגיעה בלתי מוצדקת, בלתי עניינית ובלתי מידתית בשמו הטוב שלא ניתן להשלים
- 21 אתה ולקבלה, החורגת ממתחם הסבירות, בעיקר עת המדובר בפרסום במרשתת שנשאר
- 22 לתמיד. הנתבע הוא מנכ"ל עמותה שנוכח דבריו מדובר באמירה שאליה נחשפו אנשים רבים.
- 23 התובע עותר לחייב את הנתבע לפצותו בפיצוי כספי (ללא הוכחת נזק) ע"ס 37,700 ₪ ₪ וזאת

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 24-08-48930 פואה נ' ניסן

תיק חיצוני:

- 1 לפי סעיף 7 א' לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק"), עבור הפרסום המשמיץ
2 במיוחד שנעשה לדבריו מתוך כוונה. בנוסף עתר להסרתו ופרסום התנצלות.
3
- 4 5. הנתבע אישר דבר הפרסום אך טען כי נאמר על רקע וויכוח פוליטי- חברתי – אידאולוגי נוכח
5 קרבתו של התובע לארגון "קהלת" וכמי שמקדם את אותם ערכים חשוכים אנטי פמיניסטיים
6 ואנטי להטב"ים במסגרת תנועתו "בוחרים במשפחה". החוק נועד לאזן בין חופש הביטוי ובין
7 הזכות לשם הטוב ובמסגרת זו החוק והפסיקה מכירים במעמד המיוחד של אנשי ציבור וכי
8 יש להעניק משקל רב יותר לחופש הביטוי בפרט כאשר מדובר בפרסומים הקשורים לתפקידים
9 הציבוריים. הפרסום אינו נוגע לעניינים הפרטיים של התובע אלא לתפיסה שאותה הוא מקדם.
10 בחירת התובע למלא תפקיד ציבורי חושפת אותו לביקורת ובכלל זה לביקורת שאינה נעימה
11 ועלולה לפגוע בשמו הטוב.
12
- 13 6. הנתבע טוען כי התובע הוא דמות ציבורית פעילה מאוד, העוסקת בעניינים פוליטיים וחברתיים
14 ברמות הגבוהות ביותר, ומקדם אג'נדה שמרנית וריאקציונרית. הוא מציג את התובע כ "תובע
15 סדרתי" של תביעות לשון הרע. הנתבע מציג שורה ארוכה של ראיות המעידות על קשר הדוק
16 ורחב בין התובע ובין פורום קהלת, על אף ניסיונותיו של התובע להכחיש זאת. קשרים אלו
17 כוללים: הקמת ארגון "בוחרים במשפחה" במשרדי קהלת, השקת ספרו של התובע במשרדי
18 קהלת, חברות בפורום ארגונים שנתמכו על ידי קהלת, קמפיינים משותפים נגד אמנת
19 איסטנבול, וקשר אישי בין התובע ליו"ר קהלת. קשר זה, לטענת הנתבע, הוא אידאולוגי,
20 ארגוני ומערכתי. שצמד המילים "שטוף זימה" מהווה לשון הרע וכי הקשרו הוא על רקע
21 ביקורת לגיטימית.
- 22 7. הנתבע טוען כי הפרסום חוסה תחת הגנות תום הלב הקבועות בסעיפים 15(4) ו-15(6) לחוק
23 איסור לשון הרע, שכן מדובר בהבעת דעה על התנהגות התובע בתפקידו הציבורי, או ביקורת
24 על פעולה שעשה בפומבי. הפרסום היה תגובה מיידית ולא קמפיין מתוכנן, ולא חרג מהנדרש
25 בנסיבות העניין. הנתבע אף טוען לחלופין כי גם אם הביטוי ייחשב ל"גידוף", הרי שהוא אינו
26 חורג מהמקובל בשיח הציבורי, ובפרט הפוליטי, ואינו מהווה עילה לתביעת לשון הרע. זאת,
27 במיוחד לאור העובדה שהתובע עצמו משתמש בלשון פוגענית כלפי אוכלוסיות רבות ופועל למען
28 חופש הביטוי. הנתבע טוען כי גם אם יקבע שהדברים מהווים לשון הרע עומדת לו הגנת אמת
29 בפרסום וטען אך ורק להגנה שהפרסום היה הבעת דעה על פי סעיף 15 (4) ו- 6 לחוק.
30

31

דיון והכרעה

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 24-08-48930 פואה נ' ניסן

תיק חיצוני:

8. ביום 11.11.25 התקיים דיון הוכחות במסגרתו נחקרו התובע והנתבע בלבד על תצהירם. בע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך (8.2.212, סעיף 6), קבע כב' השופט י' עמית (כתוארו אז) את הדרך בה יש לבחון תביעת לשון הרע, וכך נפסק: "בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים האם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים האם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים".
9. ההלכה קובעת אפוא ארבעה שלבים לבחינת טענות לפרסום לשון הרע, בשלב ראשון נבחנת השאלה האם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת החלופות שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום לפי סעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים האם הביטוי נהנה מאחת החסינויות הקבועות בסעיף 13 לחוק, אם נכנס הפרסום לאחת החסינויות אזי דין התביעה להידחות. אם לא, עוברים לשלב הבא ובודקים האם הפרסום מוגן על פי אמות המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, במסגרת זו נבחנת אחת החלופות המנויות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות של תום הלב בסעיף 16 לחוק. היה והפרסום אינו נהנה מהגנות סעיפים 14 או 15 אזי עוברים לשלב הרביעי של הסעדים.
10. נתייחס אפוא לשלבים הדרושים להכרעה בענייננו, האם בעניינו הביטוי מהווה לשון הרע - רבות דובר בפסיקה על הצורך להגן על שמו הטוב של האדם בחברה, שאין לך כמעט נכס חשוב יותר ממנו, וכל פגיעה בו - הרת גורל היא ופוגענית ביותר. שמו הטוב של אדם הינו נכס צאן ברזל עבורו, אשר שומה על החברה לכבדו ולשמור עליו מכל משמר מהצד האחד, ולהעניש את הפוגעים בשם הטוב של אדם - על לא עוול בכפו - מהצד האחר. נפסק זה מכבר כי החוק מהווה איזון עדין בין זכויות אדם מרכזיות במשטר דמוקרטי: זכות היסוד לשם טוב מחד גיסה וזכות היסוד לחופש הביטוי מאידך גיסה. שתי זכויות אלה נגזרות מהערך החוקתי של כבוד האדם. נקודת האיזון שבין שני הערכים האמורים, נעה אל עבר הקוטב בו שוכן חופש הביטוי, שעה שעסקינן בתביעת לשון הרע המוגשות על ידי אישי ציבור בגין פרסומים המתייחסים לעשייתם

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 24-08-48930 פואה נ' ניסן

תיק חיצוני:

הציבורית (רע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר (פורסם במאגרים)
(2023).

11. סעיף 1 לחוק קובע ארבע חלופות שונות שדי בהתקיימות אחת מהן על מנת שהביטוי יחשב לשון הרע.

"1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז

או ללעג מצדם,

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו,

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת,

בעסקו, במשלח ידו או במקצועו,

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו,

נטייתו המינית או מוגבלותו,"

12. היסוד הקובע הוא תוצאתו האפשרית של הפרסום עת נאמר "עלול" ביחס לתוצאה פוטנציאלית. הבחינה אם פרסום מהווה לשון הרע היא אובייקטיבית בהתאם לאופן שבו היה "האדם הסביר" מפרש את הדברים בהתחשב במובנם הטבעי, בהקשרם ובנסיבות החיצוניות בהן נעשה, תוך מתן משקל גם לזהות הנפגע מהביטוי, היותו איש ציבור, דמות ציבורית או אדם פרטי (ע"א 7380/06 דרור חטר – ישי נ' מרדכי גילת). במסגרת זו יש לבחון האם יש בדברים שנאמרו משום קביעה עובדתית או שמא הבעת דעה. בבוא לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, אין צורך להיזקק לראיות השונות שהובאו בכל הקשור למשמעות שקורא או שומע מסוים מייחס לדברים, אלא בית המשפט יקבע את משמעות הביטוי (ע"א 334/89 מיכאלי נ' אלמוג, פ"ד מו(5) 555, 562 (1992)).

13. אין חולק כי המשפט המרכזי ולמעשה היחיד הוא: "מיכאל פואה הוא שטוף זימה". מאחר שגם הנתבע הפנה להגדרות המילוניות, אפנה אליהן גם אני אך תוך התייחסות לצמד המילים יחדיו. באתר מילוג המילון החופשי במרשתת מופיע הגדרה לשונית של שטוף זימה כ- "בעל תאוה, חרמן". במילון אבניאון הוגדר כך "להוט אחרי מעשֵׁי זנות וניאוף". במילון מורפיקס "להוט אחר מעשי זימה, שמעייניו נתונים כל העת לענייני מין ופריצות". הנה כי כן משמעות צמד המילים היא הצגת הנפגע באור שלילי כמי שמונע מיצרים מיניים. כך גם ראה בית המשפט העליון את משמעות צמד המילים בהקשרים של יסוד נפשי בעבירות מין תוך התייחסות לתאוה מינית. ראו ע"פ 8271/14 אבא גואל בן נתן רצון נ' מדינת ישראל: "ע"פ 616/83

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 24-08-48930 פואה נ' ניסן

תיק חיצוני:

פליישמן נ' מדינת ישראל. במקרה זה הורשע אדם בביצוע מעשים מגונים בנשים אשר הוטעו להאמין, כי נגע בגופן כרופא גניקולוג. נקבע, כי כוונתו אמנם הייתה רפואית, אך הוא לא היה בעל רשיון רופא תקף. השופט גולדברג, בהסכמת השופט בד, קבע כי "אין החוק דורש שהתביעה תוכיח כי המבצע 'מעשה מגונה' שלא בכפייה יהא שטוף זימה ותאוה מינית. זה אולי מתקבל בדרך כלל על הדעת, אך לא מחייב להיות יסוד מיסודות האישום" (שם, עמ' 453).

14. הנתבע ביקש להסתמך על המשך הדברים וללשון רבים שבה נקט, ולפורום קהלת שפעל לגיוס תרומות שעל ערכיו הנתבע חולק. הנתבע הוסיף כי נקט לשון רבים באופן המצביע על כך שעיקר הביקורת הופנתה לפורום קהלת על רקע ההפיכה המשטרית. הנתבע העיד כך: "הביקורת שלי היא על פורום קהלת, הפעילות של פורום קהלת, אני תופס את הפעילות של פורום קהלת כפעילות מאוד מתוחכמת ונכלולית, אני חושב שהפעילות וההישגים שלהם, לדבריהם, כמו חוק הלאום וכמו ההפיכה המשטרית הם מצמצמים את המרחב הדמוקרטי.. (עמ' 29 שורות 16-13).

15. אכן - אילו היה הנתבע נמנע מלכתוב את המשפט המרכזי: "כן שטוף זימה. מיכאל פואה הוא שטוף זימה", לא היה בכך משום לשון רע. אפילו היה מוזכר שמו של התובע אך בהקשר של מי שנמנה על אותו פורום, והנתבע ממשיך להטיח את אותה ביקורת (שהובאה בהמשך ללא אותו משפט) בארגון עצמו לא היה בכך משום לשון הרע. כשנשאל הנתבע מדוע רק שמו של התובע מופיע השיב: "כן, ואותו אני קושר לפורום השנאה האנטי להט"בי (עמ' 30 שורה 5). קשה להשתחרר מן התחושה שהנתבע לא סיפק הסבר מדוע הוזכר שמו של התובע על אף שאת עיקר הביקורת הוא ביקש להפנות לפורום עצמו.

16. הנתבע הודה בחקירתו כי התובע לא נמנה על חברי פורום קהלת, אלא שיש קשרים בינו לבין הפורום (עמוד 53 שורות 18-19). הנתבע הפנה לאותם ארבעה יסודות בסיכומיו המצביעים על אותו קשר ובכלל זאת קשר לארגון "בוחרים במשפחה", קשר רחב עם כחלק מפורום הארגונים למען המשפחה אשר קיבלו סיוע מפורום קהלת, קמפיין נגד אמנת איסטנבול, קשר בין מייסד לקהלת לבין התובע. (למרות שניתן לומר זאת באופן חלקי בלבד, ראו עמודים 11-12 לחקירת התובע וכן עמוד 13 שם אמנם העיד כי מכיר את מייסד קהלת אך לא שוחח איתו בשנים האחרונות).

17. עם זאת, אפילו יוכח אותו קשר אין יסוד לאותה אמירה אישית. גם אם אניח כי הנתבע הוכיח קשר מסוים, הגם שמרוחק, בין התובע לפורום קהלת, וכזה המזדהה עם תפיסת עולמו של

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 24-08-48930 פואה נ' ניסן

תיק חיצוני:

- 1 הפורום אין בפיו שום הסבר לאמירה הקשה שהובאה בשורה הראשונה לפרסומו. אכן התובע
2 אישר כי הוא נגד זוגיות של חד מיניים: **"זוגיות להטבי"ת היא מושג בעיניי לא נכון, שני גברים**
3 **או שני נשים שמקיימים קשרי, יחסי מין זאת לא זוגיות, זוגיות בשפה העברית לטעמי זה**
4 **קשר בין איש לאישה, יש גברים, נשים, שמקיימים משק בית משותף, זה עניינם, בעיניי,**
5 **בהגדרות השפה שלי, זאת לא משפחה ולא זוגיות"** (עמ' 6 שורות 13-17) כפי שהודה בהמשך
6 הלה גם התנגד שהגב' דנה אינטרנשנל, שעברה ניתוח שינוי מין, תשיא משואה ביום העצמאות.
7 בהמשך התובע הביע דעה גם נגד מוסד הפונדקאות.
8
- 9 18. ברם, לא נהיר מה בין דבקות בעקרונות אלה, המנוגדים לעקרונות שבהם דוגל הנתבע, לאותו
10 משפט מר ונמהר המייחס לו זימה באופן אישי. הרי הנתבע עצמו הודה שחלק מאותם עקרונות
11 חשוכים נוגעים לאנטי פורנוגרפיה וחינוך מיני (סע' 11 לכתב ההגנה) כלומר שמרנות מינית
12 בשונה מהאדרה או העצמה של מתירנות מינית. לא נהיר אפוא כיצד יש לראות באותו משפט
13 כרלוונטי אף לשיטת הנתבע עצמו ובראי אותו קשר לפורום כזה או אחר. העובדה שפורום
14 קהלת מקדם ערכים אחרים שמרניים השונים מערכיו של הנתבע אינה מאפשרת לו להשתלח
15 בנתבע באופן אישי. למעשה כשנשאל גם על ידי בית המשפט מדוע טרח לציין שמו של אדם
16 פרטי, סב לנכדים, נמנע מלהתייחס בצורה מפורשת לתובע עצמו אלא להקשר הרחב של פורום
17 קהלת והפורום שהוא עומד בראשו. (עמ' 50).
18
- 19 19. גם אם אקבל שהנתבע קשור לפורום קהלת, המחזיקה אג'נדה שמרנית הפוגעת בזכויות של חד
20 מיניים ומובן כי אני קובעת כל מסמרות בעניין, אין בקידום אג'נדה זו כל נגיעה לאמירה של
21 הנתבע כלפי התובע. הוכח לפניי, כי התובע מחזיק בתפיסת עולם שונה לחלוטין מהנתבע ברם
22 תפיסת עולם שונה זו אינה מהווה הכשר או לגיטימציה לפגוע בשמו הטוב או לייחס לו באופן
23 אישי מעשה זימה. הרי הנתבע בעצמו מרחיב גם מסיכומיו עד כמה התובע הוא שמרן המבקש
24 ללכת לפי חוקי התורה. ובכלל זאת כזה שרואה: **"באורח החיים החילוני המאפשר קיום יחסי**
25 **מין בהסכמה ללא זוגיות כנישואין ככה המאפשר תשתית לאונס קבוצתי"**. דווקא משום
26 שאייל התבטא כנגד פורום קהלת כארגון מאוד אכזרי ושטוף זימה, היה נכון שהנתבע ימשיך
27 להביע את דעתו כלפי אותו גוף או ארגון אך לא כלפי התובע. בהקשר זה לא ירדתי לסוף דעתו
28 של הנתבע בסעיף 32 לסיכומיו כאילו התובע הודה שלא ניתן לייחס לארגון "שטוף זימה".
29 דווקא משום כך הרי שנותרנו עם אמירה המיוחסת לתובע באופן אישי בלבד.
30
- 31 20. הנתבע שהפנה להגדרה המילונית, ביקש למעשה להפריד בין צמד המילים. בין "שטוף" לבין
32 "זימה" כך שקיימת אפשרות פרשנית שלא הייתה כוונה למובן המיני. אבחנה זו לא רק שאין
33 לה בסיס עובדתי, ולא ניתן להפריד באופן מלאכותי בין שתי המילים במבחן האדם הסביר
34 אלא שהיא אינה מתיישבת עם הסיפא לאותם דברים שיוחסו לארגון ולהפיכה המשטרית: "...

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 24-08-48930 פואה נ' ניסן

תיק חיצוני:

- 1 כולה זימה אחת גדולה- מופקרת, מלאת פריצות, ונובעת מרצון לזיין את הערבים והשמאל".
2 לא נהיר כיצד הנתבע מבקש לאמץ פרשנות אחרת, אם בסעיף 18 לתצהירו הוא מייחס לתובע
3 "משנה סדורה" ועקבית ביחס לעיסוק במיניות ובכלל זאת זהות מינית, יחסי מין בין
4 טרנסג'נדרים, איברי מין, פגיעה בהם, פונדקאות ועוד "נושאים משיקים" (ראו גם סעיף 20
5 לכתב ההגנה). לדבריו העיסוק ביחסי מין של התובע והארגון שהוא עומד בראשו "תופס חלק
6 ניכר מתחומי העניין".
7
8 21. על כן, יש לתהות אחר הפרשנות שהציע הנתבע גם בסיכומיו לפיה הכוונה היא לחורש מזימות
9 או כזה המבקש להרע. כאמור, ההפך הוא הנכון. אותה תפיסה שמרנית היא הפוכה מהמשפט
10 שאותו הטיח הנתבע בתובע. הנתבע לא טען וממילא לא הוכיח שלמעט אותה תפיסה שמרנית
11 של הגדרת משפחה שעליה בהחלט ניתן לחלוק, אין ולא ניתן לייחס לתובע שום מקרה או חשד
12 לאירוע ספציפי על רקע מיני כלשהו- במנותק מדעותיו השמרניות המבוססות לכאורה על חוקי
13 התורה. קשה היה שלא להתרשם שהנתבע לכל אורך חקירתו מסרב להשיב מדוע נקב בשמו של
14 התובע באופן אישי, ובכל פעם שנשאל ניסה להסיט את הדיון לביקורת שלו כלפי הפורום.
15 הנתבע לא טרח להפריד בין הביקורת שלו כלפי הגוף המבוקר - אפילו היה התובע נמנה עליו -
16 לבין התובע עצמו וכתב בצורה מפורשת כי התובע הוא שטוף זימה.
17
18 22. ברע"א 3614/97 אבי יצחק נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נג(1) 26 (23.6.1998) קבע
19 בית המשפט העליון, כי ההגדרה "איש ציבור" משתרעת גם על "מי שבתחום כזה או אחר של
20 החברה -תרבות, חברה, תקשורת, כלכלה - הגיע לעמדה, אשר מביאה אותו לאור הזרקורים".
21 עם זאת עוד ב- ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי - הובהר כי מעמדו של איש ציבור
22 אינו הופך את שמו הטוב להפקר, וכי האיזון האופקי בין חופש הביטוי לזכות לשם טוב מחייב
23 הצבת גבולות ברורים מפני ביטויים מבזים. העובדה שהתובע איש ציבור (במובן הרחב של
24 המילה שכן איננו ממילא כל תפקיד ציבורי או חבר במפלגה), אינה מכשירה פגיעה בשמו הטוב.
25 "ערך חופש הביטוי והזכות לשם טוב הם ערכים המצויים במפלס דומה במידרג זכויות האדם.
26 האיזון ביניהם הוא איזון אופקי, המניח יחסיות ביניהם. בגדר יחסיות זו, מקבל חופש הביטוי
27 משקל מיוחד כאשר מדובר באיש ציבור ובשיח ציבורי, נוכח חשיבותו של ערך זה להבטחת
28 הליך דמוקרטי חופשי. אולם חופש זה, גם בגדר השיח הציבורי, אינו חופש ללא גבולות. גם
29 בגדרו נמתחים קווים אדומים, שמעבר להם פורש המשפט את הגנתו על כבודו של איש
30 הציבור, ועל שמו הטוב, לבל יהא הפקר. בגדרו של האיזון בין הערכים האמורים, כשהוא מוחל
31 על איש ציבור, יש משקל מסוים גם לעוצמה המיוחדת של פגיעת לשון הרע במי שממלא
32 תפקיד ציבורי ותלוי תלות מוחלטת באמון הציבור לצורך מילוי תפקידו".

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 24-08-48930 פואה נ' ניסן

תיק חיצוני:

23. אין מדובר באמירה עקיפה על אודות התובע, אלא אמירה הנוגעת לו במישרין - אמירה שנאמרה ממש במשפט הראשון כאשר הנתבע לא סיפק בחקירתו כל הסבר מדוע נאמרה באופן אישי וישיר. ודוק, הרי אם התובע רק מקושר לפורום ואינו נמנה על מייסדיו - ישאל השואל-מדוע הנתבע בחר להזכיר דווקא את שמו של התובע!! מכל מקום אמירה על התובע שהוא אדם שטוף זימה, בעיני הקורא הסביר, יש בה כדי להשפיל את התובע או לעשותו למטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצד אחרים תוך ייחוס קונוטציה מינית שלילית מובהקת. האמירות מנוסחת באופן אישי בלשון מוגזמת וחריפה. הנתבע ניסח את דבריו בצורה מעליבה ומשמיצה את התובע במידה החורגת מהסביר ומעל לנדרש לצורך הגשמת המטרה הנטענת אליה כיוון ביחס לפעילות של אותו פורום ויכול היה להימנע מלייחס את אותה אמירה באופן אישי. מדובר, לפיכך, באמירה שהיא בגדר לשון הרע.
24. הנתבע בסיכומיו הודה **שיסוד הפרסום התקיים** (סעי' 29). הנתבע לא טען לתחולת הגנת אמת דיברתי (סעי' 14 לחוק) או לתחולת את החסינויות המוחלטות של סעיף 13 לחוק. אלא לשתי הגנות שבסעיף 15. עם זאת, בהקשר זה קובע סעיף 16(ב) לחוק איסור לשון הרע: **"חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה: (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו, (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא, (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15."**
25. מכאן, שבהתקיים אחד מהתנאים שבסעיף קטן (ב) - חזקה שהפרסום היה שלא בתום לב. להתנהגות המפרסם טרם הפרסום, בשעת הפרסום, ולאחריו משמעות בעלת משקל באשר לסבירות הפרסום. טיב הפרסום ותוכנו גם הם משליכים על סבירות הפרסום. פרסום שנעז כלו לפגוע, להעליב ולבזות עשוי להיחשב חורג מן הסביר וחזרה על התבטאויות פוגעניות בהזדמנויות נוספות עשויה לשלול תום לב. בענייננו הנתבע טען עובדתית כי התובע שטוף זימה באופן השולל את הגנת תום הלב שעה שאין חולק שלא היה לכך כל יסוד. לא שוכנעתי כי הדברים נאמרו בתום לב, באשר כאמור הם אינם קשורים כלל ועיקר לביקורת על פעילות של התובע ולא נעשתה על ידו כל בדיקה להיווכח אם טענתו היא אמיתית. הנתבע בחקירתו נאלץ להודות שלא חזה מעולם בשום פרסום אישי שלילי כלפיו מצד התובע (ואפילו לא כלפי הארגון שהוא הנתבע עומד בראשו), ולמעשה לא הוכחשה העובדה שאין בין השניים היכרות אישית קודמת. לאור האמור לעיל, לא סתר הנתבע חזקה זו.
26. גם אם אניח כי הנתבע היה תם לב, אני דוחה גם את טענת הנתבע שהפרסום היה בגדר הבעת דעה על פי סעיף 15 (4) לחוק: **"(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או**

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 24-08-48930 פואה נ' ניסן

תיק חיצוני:

דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות. כך גם לגבי ההגנה שבסעיף 15 (6) הקובע: "הפרסום היה בקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או אחרת שהנפגע פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי, ובמידה שהדבר כרוך בבקורת כזאת – הבעת דעה על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה יצירה או פעולה."

כפי שנכתב בסיפה, צודק התובע בסעיף 40 לסיכומיו כי: "במידה שהם נתגלו מאותה התנהגות" או מאותה יצירה או פעולה. כפי שהרחבתי לעיל, לטעמי, אין קשר בין ביקורת כלפי ארגון קהלת או ארגון התובע לבין הטחת דברים באופן אישי כלפי התובע שאין להם כל קשר גם לארגון עצמו ולכן אין המדובר בהבעת דעה אלא בקביעת עובדה. הנתבע, שעליו נטל ההוכחה, לא הוכיח שהוא חוסה תחת אחת משתי הגנות אלה.

כמו כן, אין המדובר בגידוף, כטענת הנתבע, אלא באמירה המייחסת אופי שלילי לתובע אדם מבוגר. לא התרשמתי כי מדובר בקללות או בגידופים בשעת כעס או מתח, אלא במילים מחושבות של הנתבע שכלל לא הכיר את התובע באופן אישי עובר לאותו פרסום. אין מדובר בהבעת דעה לגיטימית, אלא בהטחת עובדות משמיות-עובדות שאפילו הנתבע לא טען נוכח המפורט לעיל כי מתקיימות בתובע או כי נחשד בעבר חלילה בהקשר מיני כזה או אחר. "הבעת דעה" על סמך עובדות לא נכונות אינה יכולה להיחשב כהבעת דעה לגיטימית. אין מחלוקת כי אדם זכאי לדעותיו וכי שיח פוליטי עלול להיות אמוציונלי ולכלול אמירות חריפות וביקורת כנגד עמדה פוליטית יריבה. במתח השכיח-בין חופש הביטוי לבין השם הטוב נדרש להגן על חופש הביטוי לבל תושק ביקורת לגיטימית, בעיקר עת מדובר בתביעה המוגשת על ידי איש ציבור. מנגד עומד הצורך גם להציב גבולות. הגבולות אמנם רחבים יותר ונמתחים, עת מדובר באיש ציבור אך גבולות מסוימים יש צורך שיהיו. אף לאנשי ציבור קיים אינטרס לגיטימי שלא יוכפשו באופן בוטה, במסווה של הבעת דעה (ע"א 69189-05-24 גרי קורן נ' רג"א זעארתה).

27. הנתבע טען בסיכומיו כי מדובר בתביעת השתקה. תביעות השתקה מבוססות על דפוס פעולה שבמסגרתו גורמים בעלי כוח וממון עושים שימוש בתביעות משפטיות, לשם השתקת שיח ציבורי וביקורת המופנים כלפיהם. אף ללא תלות בתוצאתן של התביעות הרי שכבר עצם החשיפה להליכים משפטיים שיהיו ברוב המקרים תביעות לשון הרע - יש בה כדי להטיל הוצאות כבדות על נתבעים ובכך ליצור "אפקט מצנן" ולהרתיע מפני נטילת חלק בשיח הציבורי והשמעת ביקורת (רע"א 1954/24 נתנאל וקנין נ' קיבוץ ניר דוד – אגודה שיתופית) (פורסם במאגרים) (2025).

28. הנתבע טען לתביעת השתקה רק בסיכומיו ולכן די בכך כדי להביא לדחיית הטענה. יתר על כן, הפסיקה עמדה על מספר מאפיינים אשר בהתקיימם עלול להתעורר חשש כי מדובר בתביעה שהוגשה בעיקרה למטרת השתקה של התבטאות לגיטימית ולא מתוך רצון לקבל תרופה בגין

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 24-08-48930 פואה נ' ניסן

תיק חיצוני:

1 פגיעה. מאפיינים אלה הם, בין היתר, פערי הכוחות בין הצדדים- תובע הנהנה ממשאבים
2 כספיים ומנגישות נוחה לשירותים משפטיים, עילת תביעה חסרת יסוד או עילת תביעה גבולית,
3 סכום תביעה מופרז ונטול בסיס, ברירת נתבעים בעייתית ונטולת הצדקה, ותקיפת פרסומים
4 שיש בהם עניין ציבורי או שנוגעים לאינטרס ציבורי (עניין וקנין לעיל)
5
6 29. בענייננו, לאחר בחינת מכלול הראיות וטענות הצדדים הגעתי למסקנה כי לא מתקיימים
7 בענייננו המאפיינים לתביעת השתקה. אין המדובר בעילה חסרת יסוד כאמור לעיל, גם לא
8 התרשמתי כי ישנם פערי כוחות משמעותיים בין הצדדים נוכח טיב עיסוקם ואין די בעבודה כי
9 בנו של התובע עורך דין שייצג אותו בתביעה. ודוק לפעמים דווקא כשפלוני הוא הצד "החזק"
10 ברשתות החברתיות עשויה להגביר את המוטיבציה להשתיקו כך שהסיווג של צד חזק וצד חלש
11 ברשתות החברתיות אינו מקדם בהכרח את זיהוי התביעה כתביעת השתקה (ע"א 4141/21
12 שמואל רפאלי נ' עופר ניב (פורסם במאגרים) (2022). סכום התביעה הועמד על סך 37,700 ₪
13 סכום שאינו מופרז לכל הדעות וגם אין לומר שיש בפרסום כדי עניין לציבור.
14
15

הפיצוי

16 30. עתה יש לפנות לסוגיית הפיצוי. ב- רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה (5), עמ' 525: "בפסיקת
17 פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק
18 בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב והסבל שהיו מנת חלקו, ובתוצאות הצפויות מכל אלה
19 בעתיד. הבחינה היא אינדיבידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב
20 הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק
21 לפני פרסום ולאחריו עשוי להוות אמצעי בעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של
22 המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו"
23

24 31. במקרה דנא, מעיון בפרסום כפי שצורף לתצהיר התובע עולה כי היקף הפרסום אינו רחב דיה
25 אך מנגד גם אינו מצומצם. כ- 8 סימנו "אהבתי" הפרסום המקורי זכה ל- 803 ציפיות אך קשה
26 לדעת כמה מתוכן נחשפו לפרסום על אודות התובע. בנסיבות בהן כפי שהנתבע טען עיקר
27 הפרסום היה מענה לפורום קהלת, יש בכך כדי להקחות מהיקף הפגיעה משום שאין המדובר
28 באמירה בחלל ריק- כלומר כזו שנאמרה באופן ישיר כלפי התובע בלי "רקע מסביב". במילים
29 אחרות, נכון שהיה על הנתבע להימנע מאותה אמירה, אך אותה אמירה באה בהמשך לאותו
30 פרסום של קהלת בדבר גיוס תרומות כאשר הנתבע בהמשך מטיח את הביקורת כלפי קהלת
31 ואין המדובר במי שיזם אמירה אקטיבית מראש כלפי התובע. הרקע מסביב הוא ייחוס וביקורת
32 שאותה קבעתי כלגיטימית בהחלט, כלפי פורום קהלת והוא בליבת השיח הציבורי. נסיבות אלה
33 הן נסיבות מקלות שיש בהן כדי להמעיט מעוצמת הפגיעה. עם זאת, מנגד, יש ליתן את דעת לכך

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 24-08-48930 פואה נ' ניסן

תיק חיצוני:

שהנתבע לא פעל להסרת הפרסום למרות דרישת התובע. (ע"א (ב"ש) 18870-10-11 שמעון אלבז
נ' משה דוד.

לסיכום

32. לאחר ששקלתי את חומרת הפגיעה בתובע, הנזק שנגרם לו, תפוצת הפרסום, התנהלות הצדדים
לרבות במהלך הדיון המשפטי, הפעלות שנקט הנתבע לצמצום תפוצת הפרסום ושיקולי החתעה
וחינוך אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובע סך של 8,000 ₪. בנסיבות אלה, התובע זכאי
להחזר הוצאות משפט בסכום כולל של 2,500 ₪ בלבד. לא ראיתי כי הנתבע התייחס לסוגיית
הסרת הפרסום שלא אגבטענתו כי אין המדובר בלשון הרע או כי עומדת לו הגנה כלשהי. בהינתן
כך אני מורה לו להסיר את המשפט: "כן, שטוף זימה. מיכאל פואה הוא שטוף זימה" בתוך 7
ימים ממועד קבלת פסק הדין.

33. אשר על כן, הנתבע ישלם לתובע סך כולל של 10,500 ₪. הסכום ישולם בתוך 30 ימים, אחרת
יישא ריבית שקלית ממועד פסק הדין ועד התשלום המלא בפועל.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ו, 01 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.

רולא חמאתי, רשמת בכירה

